

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

10. FUNKČNÍ OBDOBÍ

400.

USNESENÍ SENÁTU

z 22. schůze, konané dne 20. dubna 2016

k návrhu rozhodnutí Rady, kterým se přijímají ustanovení pozměňující Akt o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách /senátní tisk č. N 61/10/

Senát

I.

1. zastává názor,

že návrh rozhodnutí nerespektuje zásadu subsidiarity, neboť do základního právního rámce voleb do Evropského parlamentu obsaženého ve stávajícím znění Aktu doplňuje řadu podrobností, jejichž právní úprava na evropské úrovni není nezbytná pro organizaci těchto voleb a výrazně by zasahovala do základních rysů volebního práva v jednotlivých členských státech; většina těchto změn přitom není ani v uvozujícím usnesení Evropského parlamentu blíže odůvodněna;

2. souhlasí

s rámcovou pozicí vlády, která řadu navrhovaných změn nepodporuje;

II.

1. konstatuje

že vytvoření společného celoevropského obvodu pro volbu části poslanců Evropského parlamentu je zásadní politické rozhodnutí, které nemůže být přijímáno pouhou změnou procesního předpisu (Aktu), zejména není-li zřejmé, zda je vytvoření takového obvodu v souladu se zásadami voleb do Evropského parlamentu zakotvenými v čl. 14 Smlouvy o Evropské unii;

2. považuje

novou úpravu uzavírací klauzule pouze pro členské státy či volební obvody, v nichž se volí více než 26 poslanců Evropského parlamentu, za výraz respektu k rovnosti volebního práva; uzavírací klauzule v menších volebních obvodech, která je jen o málo vyšší než přirozený práh a nezohledňuje skutečnost, že i kandidátní listina, z níž je zvolen jeden či dva kandidáti, může v celoevropském měřítku náležet k významnému politickému proudu, je z tohoto hlediska jen obtížně ospravedlnitelná;

3. zastává názor,

že otázka vhodných opatření podporujících rovné zastoupení žen a mužů na kandidátních listinách musí být diskutována především v rámci politických stran a na úrovni členských států; rozhodnutí této otázky na unijní úrovni by bylo kontraproduktivní;

4. považuje za správné,

že případné zavedení distančního hlasování je ponecháno v kompetenci členských států;

5. souhlasí

s názorem vlády, že různý časový harmonogram tvorby seznamu voličů a různost údajů, které si jednotlivé členské státy předávají pro účely zabránění dvojímu hlasování, je překážkou efektivnější spolupráce mezi členskými státy;

6. připouští proto,

že tyto otázky mohou vyžadovat legislativní řešení na unijní úrovni; předložení návrhu takové úpravy ovšem musí předcházet podrobná analýza právního stavu, praxe a zjištěných problémů v jednotlivých členských státech založená na konzultaci s nimi, což u projednávaného návrhu rozhodnutí chybí;

7. nesouhlasí

s navrhovanou povinností členských států prezentovat přidružení kandidujících subjektů k evropským politickým stranám, neboť informování voličů o tomto přidružení je především věcí zájmu samotného kandidujícího subjektu;

8. podporuje

rozšíření výčtu funkcí neslučitelných s mandátem poslance Evropského parlamentu, neboť si uvědomuje problém střetu zájmů při výkonu různých veřejných funkcí;

9. postrádá

odůvodnění navrhované změny postupu pro stanovení termínu voleb do Evropského parlamentu, přičemž považuje z hlediska obecného principu dělby moci za nestandardní, aby o termínu voleb rozhodoval sám Evropský parlament;

10. nesouhlasí

se změnou, podle které by prováděcí ustanovení k Aktu napříště přijímala Rada kvalifikovanou většinou, neboť harmonizace i technických podrobností voleb do Evropského parlamentu musí vycházet z jednomyslné shody členských států, aby bylo zajištěno, že nedojde k narušení principů právní úpravy v některém členském státě a v důsledku toho k ohrožení hladkého průběhu voleb;

11. je přesvědčen,

že případné snížení věkové hranice pro práva volit na 16 let nebo zavedení společného dne voleb, pokud by se měl odchýlovat od tradiční úpravy v České republice, vyžaduje především debatu na vnitrostátní úrovni; proto souhlasí s negativním postojem vlády k těmto doporučujícím návrhům Evropského parlamentu;

12. připomíná,

že pokud by bylo projednávané rozhodnutí Radou přijato, vstupovalo by v souladu s čl. 223 Smlouvy o fungování Evropské unie v platnost až „po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy“;

13. zastává názor,

že v důsledku citovaného ustanovení by mělo být rozhodnutí v České republice posouzeno jako mezinárodní smlouva a v závislosti na svém konečném obsahu projednáno podle čl. 49, popř. čl. 10a Ústavy České republiky;

III.

1. žádá vládu,

aby Senát informovala o tom, jakým způsobem zohlednila toto stanovisko, a o dalším vývoji projednávání;

2. pověřuje

předsedu Senátu, aby toto usnesení postoupil Evropskému parlamentu

Milan Štěch v. r.
předseda Senátu

Jiří Vosecký v. r.
ověřovatel Senátu